

тогава хората. Дядо попъ му идяло да са прѣс-
 ни отъ ядъ, нъ нѣмало какво да прави, много му
 догнѣвяло на Хитъръ Петра дѣто му далъ този
 умъ и накаралъ са да си го побие, нъ по-напрѣдъ
 трѣбало да му нимѣри нѣкоя грѣшка.

Е, Петре, казалъ му на другія день попа, свинята
 тѣй и тѣй отиде я, баремъ земи да ѝ упрлишъ крака-
 та и да ми ги сготвишъ, защото днесъ баба ти попадія
 е на пануди и нѣма кой да ми наготви. Х. Петъръ зелъ
 учистилъ краката и гудилъ ги въ тенджерата да вжѣтъ.
 Дядо попъ, като търсалъ причина да бие Х. Петра нака-
 ралъ го по работа изъ село, а той полѣка измѣкналъ е-
 дина кракъ изъ тенджерата, за да го укриви че го е из-
 ялъ и да го бие. Като токо си дошелъ Х. Петъръ, над-
 никналъ въ тенджерата да види да ли иматъ вода, по-
 разбъркалъ ги и записалъ са като ги причелъ три. Въ
 кочината грухтяла другата свиня, на коя, ще бѣде я, да
 са билъ случилъ една ѝ кракъ счюпенъ; Хитъръ Петъръ
 го отрѣзва, очисти го и го бутва въ тенджерата и кра-
 ката станали пакъ четири. Стоялъ дяду попъ, мислилъ
 и се са плашилъ да не бы този дѣволскій сынъ най съ-
 тнѣ да му отвори нѣкоя игра, за то оставилъ са отъ то-
 зи умъ, накаралъ пакъ Х. Петра на работа и отишелъ, та
 пусналъ скритія кракъ назадъ въ тенджерата, краката ста-
 нали петъ. Дошло време да са сипватъ отъ тенджерата
 на софрата предъ дядо попа, ъди Петъръ, вадн и чете
 краката на мѣсто четири мзлизатъ петъ, записалъ са и
 самъ си, каква е тѣзи дѣволщина. Що е това Петре, отъ
 дѣ са е зелъ този петій кракъ? Хитъръ Петъръ навчасъ
 сгроилъ отговоръ: Ехъ дядо попе; какъвъ си ти чуденъ.
 ты не ли знашъ ракамъ?—Знамъ, отговорилъ дядо попъ.—
 Е, тѣй като е чакай да сиѣтаме: Двѣ свини колко крака
 иматъ?—Осемъ отговорилъ дядо попъ.—Тѣй като е хе-
 сапа ни е правъ, казалъ Х. Петъръ, тука има петъ кра-
 ка и, дѣто е свинята въ кочината, има три, ставатъ та-
 мамъ осемъ. Дядо попъ ако и да го доядяло, нъ немо-
 жалъ да са стърпи да са незасмей, примѣчалъ си и си
 попрегъналъ, като присмѣтналъ, че подвината кабахатъ
 е неговъ.